

τραγουδιστής

τραγουδιστής, ο, πλ. **τραγουδιστές** κ. **τραγουδιστάδες, οι**, ουσ. [<μσν. τραγουδιστής, από το θέμα αορ. του ρ. τραγουδώ + κατάλ. -ής], ο τραγουδιστής. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) ο λαιμός, το λαρύγγι: «του 'δωσε μια με την κόψη της παλάμης του στον τραγουδιστή του και του κόπηκε η αναπνοή». **2.** (στη νεοαργκό) το κεφάλι, ιδίως το κέντρο του μετώπου

- *θα σου την ρίξω στον τραγουδιστή*, (απειλητικά στη νεοαργκό) θα σε χτυπήσω στο κέντρο του μετώπου σου, θα σε χτυπήσω στο δοξαπατρί: «μη μου πας συνέχεια κόντρα, γιατί θα χάσω την υπομονή μου και θα σου τη ρίξω στον τραγουδιστή»

- *του την έριξα στον τραγουδιστή*, (στη νεοαργκό) τον χτύπησα στο κέντρο του μετώπου του, τον χτύπησα στο δοξαπατρί: «με την πρώτη ευκαιρία,10 του την έριξα στον τραγουδιστή και τον ξάπλωσα κάτω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας